

Til § 2.

Betegnelsen Pensionskasse benyttes vel nok i de fleste Tilfælde for Ordninger, hvor Funktionærene selv bidrager direkte til Pensioneringen, medens Betegnelsen Pensionsfond mere benyttes, hvor Midlerne tilvejebringes ensidigt fra Firmaets Side, men Terminologien er dog ingenlunde fast, og da det, som ovenfor omtalt, ikke findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at opstille to forskellige Sæt af Regler angaaende de to nævnte Hovedformer for Pensionsordninger, vil det være praktisk at fastslaa en fælles Benævnelse for de af Loven omfattede Pensionsordninger, i hvilken Henseende man da foreslaar for alle Tilfælde at benytte Betegnelsen »Pensionskasse«.

Ligeledes vil det være praktisk at have en fast Betegnelse for de forsikrede Funktionærer, og man mener, at disse naturligt vil kunne betegnes som Pensionskassens »Medlemmer«.

Endelig benyttes der som Betegnelse for de for Pensionsordningerne gældende Bestemmelser forskellige Betegnelser: Vedtægter, Reglementer og lign., som man mener passende vil kunne sammenfattes under Betegnelsen »Vedtægter«.

Med Hensyn til Arten af de Ydelser, som det ved Lovudkastet foreslaaede Tilsyn skal medvirke til at give Sikkerhed for, har der indenfor Socialraadets Funktionærudvalg været Enighed om, at der kun bør tages Sigte paa 1) Egenpension til Medlemmet ved Opnaaelsen af en vis Alder eller indtrædende Invaliditet, 2) Enkepension og 3) Børnepension, alt under de i Vedtægterne nærmere fastsatte Betingelser, medens det navnlig ikke findes rigtigt hermed at sammenblande den Adgang til Pension, som er hjemlet ved en Del af de bestaaende Pensionsordninger i Tilfælde af, at paagældende Funktionær afskediges af »anden ham utilregnelig Aarsag«. Man maa nemlig holde for, at det er af størst Vigtighed at sikre Pensionen i de ovennævnte 3 Tilfælde, samt at Spørgsmaalet om Pension ved Afskedigelse af »anden Aarsag« socialpolitisk set nærmere hører sammen med Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsforsikring. Forholdet er forøvrigt ikke det, at man fremtidig forbyder Pensionskasserne at give Pension ogsaa i disse Tilfælde, men man forlanger blot, at de Midler, som skal danne den forsikringsmæssige Basis for Egen-, Enke- og Børnepensionen skal holdes afsondrede, og det offentlige Tilsyn skal kun beskæftige sig med denne Side af Sagen. Tværtimod vil det sikkert i mange Tilfælde være ønskeligt, om Virksomhederne ved Siden af den kontrollerede Pensionskasse opretholder et Hjælpefond, hvoraf der efter Ledelsens Skøn kan ydes supplerende Hjælp eller Hjælp i Tilfælde, hvor Vedtægtens Betingelser ikke er opfyldt. — Saafremt en Pensionskasse holder sig til de 3 i § 2 nævnte Pensionsformer, vil Medlemmets Ret, hvis han udtræder før Opnaaelsen af den Pension betingende Alder eller Indtrædelsen af Invaliditet, ganske være at bedømme efter Reglerne i § 9 i Forbindelse med Vedtægtens Bestemmelser.

Iøvrigt skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Opnaaelse af Pension ved indtrædende Invaliditet bemærkes, at det maa være overladt til de enkelte Pensionskassers Vedtægter — under Hensyntagen til de særlige Forhold indenfor Faget og Virksomheden — nærmere at fastsætte, hvad der skal forstaaes ved Invaliditet. I mange Tilfælde vil Pensionskassen maaske kunne henholde sig til det almindelige Invaliditetsbegreb, saaledes som dette er fastslaaet i Invalideforsikringsloven af 6. Maj 1921 § 3, men i en Del Tilfælde vil der indenfor Faget (Virksomheden) raade særlige Forhold, som vil betinge Invaliditet i videre Omfang — hvilket da naturligvis ogsaa maa give sig Udslag i højere Tilskud og Præmier.

Til § 3.

Man mener, at det vilde føre for vidt at foreskrive offentligt Tilsyn med Pensionsordninger, der kun omfatter nogle ganske faa Personer, og det foreslaas derfor i § 3, 1ste